

congruum habebit in altera. Hinc sponte sequitur, radices $[1], [g], [gg] \dots [g^{n-2}]$ cum Ω coincidere; et prorsus simili modo generalius $[\lambda], [\lambda g], [\lambda gg] \dots [\lambda g^{n-2}]$ cum Ω coincident, designante λ integrum quemcunque per n non diuisibilem. Porro quum sit $g^{n-1} \equiv 1 \pmod{n}$, nullo negotio perspicietur, duas radices $[\lambda g^u], [\lambda g^v]$ identicas vel diuersas esse, prout u, v secundum $n - 1$ congrui sint vel incongrui.

Si itaque G est alia radix primitiua, radices $[1], [g] \dots [g^{n-2}]$ etiam cum his $[1], [G] \dots [G^{n-2}]$ conuenient, si ad ordinem non respicitur. Sed praeterea facile probatur, si e sit diuisor ipsius $n - 1$, atque ponatur $n - 1 = ef$, $g^e = h$, $G^e = H$, etiam f numeros $1, h, hh \dots hf^{-1}$ his $1, H, H^2 \dots Hf^{-1}$ secundum n congruos esse (sine respectu ordinis). Supponamus enim $G \equiv g^{\omega} \pmod{n}$ sitque μ numerus arbitrarius posituius et $< f$ atque ν residuum minimum ipsius $\mu \omega \pmod{f}$. Tunc erit $\nu e \equiv \mu \omega e \pmod{n - 1}$, hinc $g^{\nu e} \equiv g^{\mu \omega e} \equiv G^{\mu e} \pmod{n}$, siue $H^{\nu} \equiv h^{\mu}$, i. e. quiuis numerus posterioris seriei $1, H, H^2$ etc. congruum habebit in serie $1, h, hh \dots$, et perinde vice versa. — Hinc manifestum est, f radices $[1], [h], [hh] \dots [hf^{-1}]$ identicas esse cum his $[1], [H], [H^2] \dots [Hf^{-1}]$, generaliusque eodem modo facile perspicietur, $[\lambda], [\lambda h], [\lambda hh] \dots [\lambda hf^{-1}]$ cum $[\lambda], [\lambda H], [\lambda H^2] \dots [\lambda Hf^{-1}]$ conuenire. *Aggregatum* talium f radicum $[\lambda] + [\lambda h] + \text{etc.} + [\lambda hf^{-1}]$, quod, quum non mutetur accipiendo pro g aliam radicem primitiuam, tamquam independens a g considerandum est, per (f, λ) designabimus; earun-

dem radicum *complexum* vocabimus *periodum* (f, λ) , vbi ad radicem ordinem non respicitur *).

— In exhibenda tali periodo e re erit, singulas radices e quibus constat ad expressionem simplicissimam reducere, puta pro numeris λ , λh , $\lambda h h$ etc. residua minima sec. mod. n substituere, secundum quorum magnitudinem, si placet, etiam periodi partes ordinari poterunt.

E. g. Pro $n = 19$, vbi 2 est radix primitiua, periodus $(6, 1)$ constat e radicibus $[1]$, $[8]$, $[64]$, $[512]$, $[4096]$, $[32768]$, siue $[1]$, $[7]$, $[8]$, $[11]$, $[12]$, $[18]$. Similiter periodus $(6, 2)$ constat ex $[2]$, $[3]$, $[5]$, $[14]$, $[16]$, $[17]$. Periodus $(6, 3)$ cum praec. identica inuenitur. Periodus $(6, 4)$ continet $[4]$, $[6]$, $[9]$, $[10]$, $[13]$, $[15]$.

344. Circa huiusmodi periodos statim se offerunt observationes sequentes:

I. Quum sit $\lambda h^f \equiv \lambda$, $\lambda h^{f+1} \equiv \lambda h$ etc. (mod. n), manifestum est, ex iisdem radicibus, e quibus constet (f, λ) , etiam constare $(f, \lambda h)$, $(f, \lambda h h)$ etc.; generaliter itaque designante $[\lambda']$ radicem quamcunque ex (f, λ) , haec periodus cum (f, λ') omnino identica erit. Si itaque duae periodi ex aequae multis radicibus constantes (quales *similes* dicemus) vllam radicem communem habent, manifesto identicae erunt. Quare fieri nequit, vt duae radices in aliqua periodo simul contineantur, in alia simili vero vna earum tantum reperiatur; porro patet, si duae radices

*) Aggregatura in sequentibus etiam periodi valorem numericum vocare liceat, aut simpliciter periodum, vbi ambiguitas non metuenta.

$[\lambda]$, $[\lambda']$ ad eandem periodum f terminorum pertineant, valorem expr. $\frac{\lambda'}{\lambda} \pmod{n}$ alicui potestati ipsius h congruum esse, siue supponi posse $\lambda' \equiv \lambda g^{r^o} \pmod{n}$.

II. Si $f = n - 1$, $e = 1$, periodus $(f, 1)$ manifesto cum Ω coincidit; in reliquis vero casibus Ω ex e periodis $(f, 1)$, (f, g) , (f, gg) ... (f, g^{e-1}) compositus erit. Hae periodi itaque omnino inter se diuersae erunt, patetque quamuis aliam similem periodum (f, λ) cum harum aliqua coincidere, siquidem $[\lambda]$ ad Ω pertineat, i. e. si λ per n non diuisibilis sit. Periodus $(f, 0)$ autem aut (f, kn) manifesto ex f unitatibus est composita. Aequae facile perspicitur, si λ sit numerus quicunque per n non diuisibilis, etiam complexum e periodorum (f, λ) , $(f, \lambda g)$, $(f, \lambda gg)$... $(f, \lambda g^{e-1})$ cum Ω conuenire. — Ita e. g. pro $n = 19$, $f = 6$, Ω constat e tribus periodis $(6, 1)$, $(6, 2)$, $(6, 4)$, ad quarum aliquam quaeuis alia similis, praeter $(6, 0)$, reducitur.

III. Si $n - 1$ est productum e tribus numeris posituius a , b , c , manifestum est, quamuis periodum bc terminorum ex b periodis c terminorum compositam esse, puta (bc, λ) ex (c, λ) , $(c, \lambda g^a)$, $(c, \lambda g^{2a})$, ... $(c, \lambda g^{ab-a})$, unde hae sub illa contentae dicentur. Ita pro $n = 19$ periodus $(6, 1)$ constat e tribus $(2, 1)$, $(2, 8)$, $(2, 7)$, quarum prima continet radices r , r^{18} ; secunda r^8 , r^{11} ; tertia r^7 , r^{12} .

345. THEOREMA. Sint (f, λ) , (f, μ) duae periodi similes, identicae aut diuersae, constetque (f, λ) e radicibus $[\lambda]$, $[\lambda']$, $[\lambda'']$ etc.